

UOHSX00BXE7X

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0193/2018/VZ-01654/2019/323/JKt

Brno 21. ledna 2019

V řízení o rozkladu ze dne 28. 11. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **KOMIX s. r. o.**, IČO 47117087, se sídlem Drtinova 467/2a, 150 00 Praha 5, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0361/2018/VZ-33305/2018/523/VHm ze dne 14. 11. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví**, IČO 47114321, se sídlem Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 10. 8. 2018 společností MT Legal s. r. o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno,

při zadávání veřejné zakázky „**Kvalifikační testování ICIS OZP**“ na základě výzvy k podání nabídek doručené dne 16. 8. 2018, jež byla zaslána v návaznosti na rámcovou dohodu uzavřenou v otevřeném zadávacím řízení „**ICIS – testování informačního systému II.**“, kdy oznámení o výsledku tohoto zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 31. 5. 2018 pod ev. č. Z2017-031006 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2018/S 102-233434,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0361/2018/VZ-33305/2018/523/VHm ze dne 14. 11. 2018

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 7. 9. 2018 byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgánu příslušnému podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, doručen návrh navrhovatele – KOMIX s. r. o., IČO 47117087, se sídlem Drtinova 467/2a, 150 00 Praha 5, (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČO 47114321, se sídlem Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 10. 8. 2018 společností MT Legal s. r. o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno, (dále jen „**zadavatel**“) – při zadávání veřejné zakázky „Kvalifikační testování ICIS OZP“ na základě výzvy k podání nabídek doručené dne 16. 8. 2018, jež byla zaslána v návaznosti na rámcovou dohodu uzavřenou v otevřeném zadávacím řízení „ICIS – testování informačního systému II.“, kdy oznámení o výsledku tohoto zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 31. 5. 2018 pod ev. č. Z2017-031006 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2018/S 102-233434, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem 7. 9. 2018, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Navrhovatel se ve svém návrhu na prvním místě ohrazoval proti tvrzení zadavatele, který jeho postup v zadávacím řízení označil za ryze účelový. Navrhovatel dále uvedl, že zadavatel v dílčí veřejné zakázce navýšil oproti rámcové dohodě rozsah plnění (prostřednictvím navýšení počtu jednotek, z nichž měla být společně s jednotkovou cenou dle nabídky vypočtena celková nabídková cena pro účely hodnocení), čímž dle navrhovatele došlo k podstatné změně zadávacích podmínek stanovených rámcovou dohodou v rozporu s § 222 zákona v návaznosti na § 131 odst. 5 zákona a jeho zásadami, jelikož tato změna byla

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávání veřejné zakázky postupem s obnovením soutěže mezi účastníky rámcové dohody ve smyslu ust. § 135 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

způsobilá ovlivnit okruh potenciálních dodavatelů. Navrhovatel dále argumentoval neurčitostí rozsahu plnění dílčí veřejné zakázky, vycházející z obecně definovaného předmětu plnění ve spojení s výše uvedeným rozšířením rozsahu plnění, které je dle navrhovatele nedostatečně odůvodněno ve vztahu k jeho předmětu. Zároveň k této tvrzené neurčitosti přispívá možnost zadavatele moderovat rozsah části předmětu plnění na základě odst. 7. 1 a 7. 2 rámcové dohody.

4. Dále pak navrhovatel brojil proti způsobu hodnocení, netransparentnosti a neporovnatelnosti nabídek v důsledku způsobu určení počtu jednotek a jejich zadavatelem rozporně vykládanému vztahu k rozsahu předmětu plnění. Zadavatel zvoleným způsobem výpočtu celkové nabídkové ceny a pevným stanovením počtu jednotek (člověkohodin) dle navrhovatele znevýhodnil potenciální dodavatele, kteří by byli schopni poskytnout plnění veřejné zakázky v nižší pracnosti. Závěrem navrhovatel tvrdil zmatečnost postupu zadavatele, jelikož navrhovatel obdržel zadávací podmínky v zadávacím řízení do datové schránky a e-mailem od společnosti MT Legal s.r.o., přičemž navrhovatel neměl k dispozici žádný dokument prokazující, že zadavatel je při zadávání dílčí veřejné zakázky zastupován.
5. Dne 29. 10. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0361/2018/VZ-31426/2018/523/VHm z téhož dne, kterým zadavateli uložil předběžným opatřením podle § 61 odst. 1 správního řádu zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení. Uložení předběžného opatření Úřad odůvodnil skutečností, že shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci bylo ukončeno teprve dne 8. 10. 2018. S ohledem na zákonnou povinnost Úřadu zajistit a zhodnotit podklady v probíhajícím správním řízení tedy hrozilo, že rozhodnutí ve věci nebude vydáno ve lhůtě podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0361/2018/VZ-33305/2018/523/VHm ze dne 14. 11. 2018 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem podle § 265 písm. a) zákona návrh navrhovatele zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. Úřad shledal argumentaci navrhovatele bránícího se proti tvrzené účelovosti jeho postupu za bezpředmětnou, jelikož tato nemá žádný vliv na přezkum zákonnosti zadávacího řízení, resp. zadávacích podmínek. Ve vztahu k námitce podstatné změny závazku v rozporu s ustanovením § 222 zákona v návaznosti na § 131 odst. 5 zákona Úřad v napadeném rozhodnutí mimo jiné uvedl, že uvedenou změnu počtu jednotek (člověkohodin) u pozice vedoucího testovacího týmu a zejména testera v dílčí smlouvě oproti rámcové dohodě, nelze vůbec posuzovat jako změnu zadávací podmínky, jelikož počet jednotek byl v rámcové dohodě uveden jakožto přibližný. Dle posouzení Úřadu se tedy nejednalo o zadávací podmínku, která by pro zadavatele byla závazná. Možnost zadavatele vymezit pouze předběžně odebíraný rozsah plnění a následně přizpůsobit skutečný rozsah plnění svým aktuálním potřebám a je přitom dle Úřadu zcela v souladu s účelem institutu rámcové dohody a jako taký nelze tento postup považovat za nezákonný.
8. Úřad se dále neztotožnil s názorem navrhovatele, dle kterého nebyl předmět plnění veřejné zakázky zadavatelem vymezen dostatečně určitě, neboť Úřad vycházel ze skutečnosti, že

navrhovatel dle svých vyjádření počítal již na základě vymezení rozsahu předmětu obsaženého v rámcové dohodě s nižší pracností předmětné zakázky a brojil také proti tomu, že zadavatel pevným určením počtu jednotek (člověkohodin), diskriminuje potenciální dodavatele, kteří jsou schopni dodat požadované plnění v menší pracnosti, přičemž požadoval vysvětlení toho, jak bude tato skutečnost reflektována. V podstatné části argumentace se přitom navrhovatel opíral o skutečnosti, které představují nepřipustitelné a opožděné námitky, jelikož spojují neurčitost rozsahu předmětu plnění s ustanoveními rámcové dohody. Proti znění rámcové dohody však navrhovatel v zadávacím řízení, v němž byla uzavřena, námitky nepodal, ačkoli tak mohl učinit. Za bezpředmětnou považoval Úřad také argumentaci vztahující se k tvrzené zmatečnosti postupu zadavatele, který činil úkony prostřednictvím zástupce. Navrhovatel totiž v průběhu zadávacího řízení kroky zadavatele činěné prostřednictvím zástupce nikterak nerozporoval, naopak se jimi řídil a kroky zadavatele učiněné prostřednictvím zástupce nelze považovat za nezákonné.

III. Rozklad navrhovatele

9. Dne 28. 11. 2018 doručil navrhovatel Úřadu podání obsahující rozklad proti napadenému rozhodnutí z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 14. 11. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel se ve svém rozkladu neztotožňuje s napadeným rozhodnutím a závěry Úřadu v něm prezentovanými, neboť považuje napadené rozhodnutí za rozporné s právními předpisy, nesprávné, neúplné a nepřezkoumatelné.
11. Dle navrhovatele měl Úřad přihlédnout ke skutečnosti, že v dílčí smlouvě došlo oproti rámcové dohodě k navýšení počtu jednotek (člověkohodin), čímž došlo k podstatné změně rozsahu plnění v rozporu se zákonem. Dle navrhovatele nemá tato změna opodstatnění, jelikož nebyla zadavatelem dostatečně odůvodněna a zadavatel se měl držet rozsahu plnění (počtu jednotek) stanoveného rámcovou dohodou, jelikož již v okamžiku uzavření rámcové dohody měl k dispozici veškeré informace potřebné pro přesné určení rozsahu plnění předmětné veřejné zakázky, a tedy i jeho pracnosti. Úřad tedy dle navrhovatele nevypořádal veškeré navrhovatelovy argumenty a provedl své posouzení pouze formalisticky, a to v rozporu se zákonem a jeho účelem.
12. Navrhovatel dále trvá na svém názoru, že rozsah plnění dílčí veřejné zakázky je v důsledku nejasných zadávacích podmínek stanoven příliš neurčitě. Rozporuje přitom závěr Úřadu, že tato tvrzená neurčitost vychází z části z podmínek rámcové dohody, proti nimž měl navrhovatel brojit námitkami v otevřeném zadávacím řízení, v němž byla tato rámcová dohoda uzavřena, a tudíž jsou jeho námitky v tomto zadávacím řízení opožděnými. Navrhovatel dle svého tvrzení očekával, že rozsah předmětu plnění bude v dílčí veřejné zakázce blíže rozveden a specifikován, tudíž znění rámcové dohody považoval za dostačující, avšak pouze pro účely předběžného vymezení v rámcové dohodě. Nově přitom zadavatel popisuje nedostatky vymezení předmětu plnění a jeho rozsahu ve vztahu ke konkrétním aspektům testování a jeho specifikům s ohledem na předmět veřejné zakázky a její zadávací podmínky.
13. Na konci rozkladu se navrhovatel ohrazuje proti závěru Úřadu, který v napadeném rozhodnutí usoudil, že navrhovatel nepodal nabídku na dílčí smluvní zakázku v důsledku své

vlastní rozhodovací svobody pro nesouhlas se smluvními podmínkami, což je jeho právem, a tuto skutečnost nelze nikterak vyložit ve prospěch tvrzené nezákonnosti zadávacího řízení. Navrhovatel k tomuto pouze doplňuje, že na svou účast nerezignoval, avšak nabídku nepodal v důsledku objektivní nemožnosti sestavení této nabídky. Poté co zjistil rozpor zadávací dokumentace se zákonem, se tedy rozhodl usilovat o získání dílčí veřejné zakázky prostřednictvím návrhu a zrušení zadávacího řízení, po němž bude vypsáno nové zadávací řízení, které mu umožní řádné sestavení a podání nabídky.

Závěr rozkladu

14. S ohledem na skutečnosti uváděné v rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, či přímo rozhodnul o uložení nápravného opatření spočívajícím ve zrušení zadávacího řízení na dílčí veřejnou zakázku

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

16. Dne 4. 12. 2018 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele z téhož dne. V tomto vyjádření zadavatel uvádí, že rozklad navrhovatele nemá oporu ve skutkovém stavu ani v zákoně a trpí nelogičností a vnitřní rozporností, a to ačkoli v němž již zadavatel upustil oproti návrhu od části argumentace a soustředil se pouze na dvě klíčové námitky.
17. Úvodem se zadavatel vyjadřuje k tvrzení navrhovatele, dle kterého zadavatel tím, že v dílčí veřejné zakázce podstatně změnil zadávací podmínky (navýšením počtu jednotek) oproti rámcové dohodě, porušil § 222 zákona v souvislosti s § 131 odst. 5 zákona. Zadavatel dle svého tvrzení stanovil počet jednotek pro zadavatele výslovně jako předběžný. Takovouto možnost předběžného a přibližného určení předpokládaného rozsahu plnění s možností jeho konečného navýšení či snížení v dílčí zakázce přitom zákon výslovně nezakazuje a je v souladu s účelem institutu rámcové dohody. Přibližně určený odhad tedy nebyl pro zadavatele nijak závazný a zadavatel mohl prostřednictvím dílčí veřejné zakázky odebrat plnění ve zvýšeném, sníženém či dokonce nulovém rozsahu. Zadavatel je i nadále přesvědčen, že veškerá argumentace navrhovatele k této námitce byla Úřadem řádně a správně vypořádána.
18. Zadavatel se dále vyjadřuje k námitce neurčitého rozsahu plnění dílčí veřejné zakázky, u které znovu zdůrazňuje, že navrhovatelem tvrzená neurčitost vychází převážně z ustanovení rámcové dohody, které však navrhovatel bez výhrad akceptoval v řízení, v němž byla tato rámcová dohoda uzavřena. Tato ustanovení zakotvující možnost zadavatele zasahovat do finální podoby plnění před jeho samotným provedením pak dle zadavatele není nijak v rozporu se zákonem. Samotné plnění a minimální rozsah jeho částí jsou přitom podrobně popsány jak v přílohách smlouvy na dílčí veřejnou zakázku tak již v přílohách rámcové dohody. V žádném případě pak dle zadavatele nedošlo k přenosu odpovědnosti za úplnost zadávacích podmínek na dodavatele, ani není a priori v rozporu se zákonem zakotvit do smlouvy smluvní podmínky výhodné pro zadavatele. Zadávací dokumentace a její

požadavky jsou dle zadavatele transparentní, nediskriminační a zachovávají rovné postavení jednotlivých dodavatelů.

19. Závěrem zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl, jelikož bylo napadené rozhodnutí věcně správné a zákonné.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu navrhovatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
21. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výrocích, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
22. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

23. K rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí podle rozkladových námitek navrhovatele předesílám, že vypořádání námitek navrhovatele jsem provedl v duchu toho, co uvedl Nejvyšší správní soud k dostatečnému odůvodnění a přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí v rozsudku č. j. 5 Afs 25/2009 – 98 ze dne 25. 3. 2010, tedy že *„podle ustálené judikatury nelze povinnost soudu řádně odůvodnit rozhodnutí chápat tak, že musí být na každý argument strany podrobně reagováno (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. IV. ÚS 1903/07, náleží Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2007, sp. zn. IV. ÚS 493/06, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. 4. 1994, Van de Hurk v. Nizozemí, stížnost č. 16034/90, bod 61, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 9. 12. 1994, Ruiz Torija v. Španělsko, stížnost č. 18390/91, bod 29)“*, a na co navázal i v rozsudku č. j. 2 As 134/2011 – 200 ze dne 27. 8. 2013, když v rámci přezkumu dané věci tyto úvahy blíže rozvinul následujícím způsobem: *„Nejvyšší správní soud má v posuzované věci za to, že ve světle citované judikatury krajský soud odůvodnil své rozhodnutí dostačujícím způsobem a se snahou postihnout žalobní body komplexně tak, aby reagoval na všechny výtky stěžovatele proti napadenému rozhodnutí. Na každé rozhodnutí je přitom nutno nahlížet jako na celek; není-li konkrétní žalobní námitka vypořádána samostatně (ale je součástí širšího hodnocení posuzované problematiky), nelze o nepřezkoumatelnosti takového rozsudku vůbec uvažovat. (...) Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že krajský soud uvedl srozumitelné a logicky na sebe navazující důvody ve prospěch právního názoru, k němuž dospěl, a vyjádřil se i ke stěžejním argumentům stěžovatele. Krajský soud sice výslovně nereagoval na každý dílčí argument stěžovatele, z jeho celkové úvahy je však zcela zřejmé, proč se s právním názorem stěžovatele neztotožnil.“*
24. Závěry obsažené v předmětném rozsudku lze navzdory skutečnosti, že se tento rozsudek vztahuje k přezkumu rozhodnutí správního soudu, analogicky použít i ve vztahu k vypořádání námitek správním orgánem. Pokud tedy navrhovatel uvádí v rozkladu řadu námitek, z nichž

některé spolu úzce souvisí, avšak nevnáší nové světlo do posuzované věci, když spíše dotváří danou argumentační rovinu, či případně nejsou ani relevantní pro posouzení té které předmětné otázky, je nadbytečné, aby se správní orgán jednotlivě s takovými námitkami podrobně vypořádával, pokud komplexně postihne gros rozkladové argumentace. Předoslání takového závěru však v žádném případě neznamená ani neznačí, že bych se dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí nezabýval podstatnými otázkami či námitkami, které navrhovatel vnesl v rozkladu, jak jsem uvedl již v úvodu.

25. V návaznosti na výše uvedené lze rozklad navrhovatele systematizovat s ohledem na rozkladové námitky na dvě klíčové části. Zaprvé navrhovatel tvrdí, že zadavatel postupoval v rozporu s § 135 odst. 1 zákona, když ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku oproti rámcové dohodě navýšil počet jednotek (člověkohodin), a to v míře, která představuje podstatnou změnu dle § 222 zákona. Zadruhé považuje navrhovatel rozsah předmětu plnění dílčí veřejné zakázky za neurčitý. V závěru rozkladu pak navrhovatel pouze shrnuje, že tyto skutečnosti mu zabránily v podání nabídky, a tudíž se rozhodl usilovat prostřednictvím svého návrhu, v němž poukazuje na skutečnosti svědčící pro nutnost zrušení zadávacího řízení, o vypsání nového zadávacího řízení, které již bude v souladu se zákonem.

Relevantní ustanovení právních předpisů

26. Dle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
27. Dle § 6 odst. 2 zákona musí ve vztahu k dodavatelům zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
28. Dle § 36 odst. 1 zákona nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
29. Dle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
30. Dle § 131 odst. 1 zákona rámcovou dohodou mezi sebou jeden nebo více zadavatelů a jeden nebo více dodavatelů ujednávají rámcové podmínky týkající se zejména ceny nebo jiných podmínek plnění veřejné zakázky, které jsou závazné po dobu trvání rámcové dohody.
31. Dle § 135 odst. 1 písm. a) postupuje zadavatel při zadávání veřejné zakázky na základě rámcové dohody postupem s obnovením soutěže mezi účastníky rámcové dohody tak, že písemně vyzve účastníky rámcové dohody k podání nabídek na základě podmínek uvedených v zadávací dokumentaci zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody; tyto podmínky mohou být konkrétněji formulovány, je-li to pro plnění veřejné zakázky nezbytné.
32. Dle § 135 odst. 1 písm. e) postupuje zadavatel při zadávání veřejné zakázky na základě rámcové dohody postupem s obnovením soutěže mezi účastníky rámcové dohody tak, že zadá veřejnou zakázku na základě rámcové dohody účastníku rámcové dohody vybranému na základě kritérií stanovených v zadávací dokumentaci zadávacího řízení na uzavření rámcové dohody.

33. Dle § 222 odst. 1 zadavatel nesmí, není-li dále stanoveno jinak, umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle tohoto zákona.

34. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

K tvrzenému rozporu se zákonem v důsledku změny rozsahu plnění oproti rámcové dohodě

35. Navrhovatel namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil jeho námitku, dle které zadavatel porušil § 222 zákona v návaznosti na § 135 odst. 1 zákona a jeho zásady, když ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku oproti rámcové dohodě navýšil počet jednotek (člověkohodin), čímž podstatným způsobem změnil podmínky dílčí veřejné zakázky oproti podmínkám rámcové dohody. Počet jednotek uvedený v rámcové dohodě tedy navrhovatel považuje za zadávací podmínku určující rozsah a pracnost předmětu plnění veřejné zakázky, která je pro zadavatele závaznou.

36. Na tomto místě v obecné rovině rekapituluji, že rámcová dohoda je zvláštním druhem smlouvy v oblasti zadávání veřejných zakázek. Rámcová dohoda vymezuje pouze smluvní základ pro opakovaná plnění předem obtížně předvídatelného rozsahu se stejným nebo obdobným předmětem a mezi stejnými subjekty. Stanovuje přitom také podmínky plnění, které jsou závazné po celou dobu jejího trvání. Samotné plnění veřejných zakázek je poté realizováno až na základě uzavírání jednotlivých dílčích smluv, které svými podmínkami musí být v souladu s rámcovou dohodou. Samotná rámcová dohoda tak nezakládá žádnou povinnost k plnění ani jedné ze smluvních stran a konkrétní plnění nemusí být ani realizováno, nedojde-li k uzavírání dílčích smluv.

37. Mezi znaky rámcové dohody řadíme především písemnou formu smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a potenciálními dodavateli. Dále pak dočasnost a opakující se dodávky, či služby s obdobným předmětem plnění. Není proto možné v rámcové dohodě vymezit předmět plnění a poté poptávat plnění zcela jiné. Ve vztahu k plnění rámcové dohody musí být tedy její podstaty vymezen dostatečně přesně jeho okruh. Zákon nestanovuje jiné bližší požadavky na obsah rámcové dohody ve vztahu k rámcovým podmínkám závazným po dobu jejího trvání. Za závazné rámcové podmínky tak lze označit obecně ta smluvní ustanovení, jejichž závaznost je v rámcové dohodě explicitně vyjádřena.

38. Z obsahu rámcové dohody jsem zjistil, že z bodu 4. 6 vyplývá, že: *„Tato rámcová dohoda však současně nezakládá povinnost Objednatele zadávat plnění na základě Rámcové dohody a uzavírat prováděcí smlouvy ani povinnost objednatel zadat plnění o určitém minimálním objemu či rozsahu.“* Bod 4. 6 rámcové dohody dále uvádí: *„Rámcová dohoda nezakládá povinnost Objednatele činit písemné výzvy k podání nabídek ani odebrat jakékoliv závazné množství plnění či služeb.“* V příloze č. 5 rámcové dohody je u předpokládaného počtu jednotek uvedeno: *„Jedná se o předpokládaný počet jednotek pro účely stanovení celkové nabídkové ceny. Skutečný počet jednotek v rámci dílčích prováděcích smluv bude záviset na skutečné potřebě zadavatele a může být vyšší nebo nižší než je počet předpokládaný.“*

39. V daném případě nelze prostřednictvím žádné z relevantních metod výkladu části rámcové dohody či přílohy č. 6, která stanovuje předpokládaný počet jednotek (člověkohodin) interpretovat tak, že by všechny strany (včetně zadavatele) uzavírající tuto rámcovou

dohodu chtěly být tímto počtem jednotek vázány bez možnosti jejich změny (případně pouze s možností změny, kterou by bylo ve smyslu k § 222 zákona možno označit za nepodstatnou). Nelze tedy souhlasit s konstatováním navrhovatele, že dodavatelé souhlasili s provedením kvalifikačního testování v rozsahu počtu jednotek dle rámcové dohody. Přesvědčení navrhovatele o závaznosti předpokládaného rozsahu plnění stanoveného počtem jednotek v rámcové dohodě považuji za zcela irelevantní, jelikož ze zadávací dokumentace zcela jasně a srozumitelně vyplývá vůle zadavatele nebýt tímto předběžným určením při uzavírání dílčích smluv vázán.

40. Shodně s Úřadem jsem tedy dospěl k názoru, že počet jednotek uvedený pro účely stanovení celkové nabídkové ceny (výslovně označený jakožto předpokládaný počet s dodatkem, že skutečný počet jednotek v rámci dílčích prováděcích smluv bude záviset na skutečné potřebě zadavatele a může být vyšší nebo nižší, než je počet předpokládaný), nepředstavuje závaznou zadávací podmínku, která by určovala konečný rozsah plnění či jeho maximální rozsah. Navrhovatel, ani jiný potenciální dodavatel, který byl s tímto zněním seznámen, nemohl na základě této předběžně udané hodnoty v dobré víře očekávat, že nedojde k její výrazné změně, jak tvrdí navrhovatel ve svém rozkladu.
41. Úřad tedy nijak nepochybil, když v bodě 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí deklaroval, že jak znění zadávací dokumentace, tak rámcová dohoda jako institut ze své podstaty umožňují zadavateli poptávat ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku „výrazně modifikovaný rozsah plnění“ a v zadávacím řízení na dílčí veřejnou zakázku stanovit vyšší či nižší počet jednotek (člověkohodin). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že se tento závěr Úřadu vztahuje pouze k danému případu za daných okolností, kdy si zadavatel neurčil závazný limit či konkrétní rozsah plnění v rámcové dohodě. Tento závěr tedy není nikterak v rozporu s ustanovením § 131 odst. 5, které zakazuje podstatnou změnu zadávacích podmínek, které učinily strany rámcové dohody ze své vůle závaznými. Přezkum učiněný Úřadem neshledávám nikterak formalistickým, jelikož se věnoval kromě výkladu částí rámcové dohody a jejich závaznosti, také jejich výkladu v kontextu povahy institutu rámcové dohody. Své závěry přitom Úřad přitom dostatečně odůvodnil a v napadeném rozhodnutí se věnoval všem podstatným skutečnostem.
42. Na věci nic nemění ani navrhovatelovo tvrzení, dle kterého byl zadavatel dostatečně informován o očekávaném rozsahu plnění již v době uzavření rámcové dohody, a tudíž neměl důvod toto navýšení ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku provést, zvláště pokud jej neodůvodnil ve vztahu ke věcnému rozšíření a podrobnějšímu rozvedení popisu předmětu plnění veřejné zakázky. Úřad správně poukázal, že toto odůvodnění zákon po zadavateli nevyžaduje s ohledem na charakter rámcové dohody a poskytnuté odůvodnění považoval za legitimní. Pokud tedy postup zadavatele nejevil žádné známky protizákonnosti, nemusel Úřad dále zkoumat kvalitu zadavatelova rozhodnutí s ohledem na jeho informovanost či jeho motivaci. Neztotožňuji se tedy s tvrzením navrhovatele, že zadavatel pochybil, když při uzavírání rámcové dohody neurčil dostatečně přesně počet jednotek, který by odpovídal počtu jednotek v dílčí veřejné zakázce. Stejně jako Úřad jsem toho názoru, že užitou smluvní formulací si zadavatel v rámcové dohodě zajistil s ohledem na své zájmy a nemožnost přesného určení svých budoucích potřeb legitimní možnost poptávat výrazně modifikovaný rozsah plnění, případně nepoptávat plnění vůbec.

43. Musím konstatovat, že navrhovatel ve svém rozkladu uvádí převážně obecná tvrzení postrádající odůvodnění, ale také tvrzení výslovně chybná (viz strana 5 rozkladu, kde uvádí: „*Takové rozhodnutí by ve výsledku (na základě této výkladové praxe úřadu) umožnilo všem dalším zadavatelům definovat zadávací dokumentace obdobným způsobem a vytvořit si tak prostředek k objednávání plnění v neomezeném rozsahu od vybraného dodavatele.*“ Navrhovatel tímto opakovaně dokazuje, že nechápe institut rámcové dohody. V daném případě totiž k žádnému konečnému výběru dodavatele uzavřením rámcové dohody nedošlo a možnost přibližného stanovení očekávaného rozsahu byla vyhodnocena jako souladná se zákonem právě s ohledem na specifický charakter institutu rámcové dohody. Uzavřením rámcové dohody nevznikla žádná povinnost plnění. Z téhož důvodu se tedy postup zadavatele a posouzení jeho zákonnosti Úřadem nedostává do rozporu se smyslem a podstatou existence zákona a či snahou o transparentnost v zadávacích řízeních, jak tvrdí navrhovatel na straně 5 rozkladu.
44. Neztotožňuji se tedy s názorem navrhovatele, dle kterého navýšení počtu jednotek v případě dílčí veřejné zakázky ze strany zadavatele za podstatnou změnu závazku ve smyslu § 222 zákona a § 135 odst. 5 zákona, jelikož jsem dospěl k tomu závěru, že rámcová dohoda neobsahuje údaj, který by šlo považovat za závaznou zadávací podmínku určující rozsah plnění. Zadavatel postupoval při zadávání dílčí veřejné zakázky na základě uzavřené rámcové dohody v souladu se zákonem, když se držel vytyčených mezí. Navrhovatelovou argumentací vztahující se k nemožnosti posoudit předmětný předpokládaný počet jednotek jako vyhrazenou změnu dle § 100 odst. 1 zákona se nebudu zabývat, jelikož toto tvrzení nerozporuje žádný závěr, z něhož by ve svém odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad vycházel.
45. Jelikož pak znění rámcové dohody bylo známo všem potenciálním účastníkům při konání otevřeného zadávacího řízení na rámcovou dohodu, nesouhlasím ani s tvrzením navrhovatele, dle kterého by tato změna byla způsobila rozšířit okruh dodavatelů ucházející se o veřejnou zakázku. Všichni potenciální účastníci totiž disponovali stejnými informacemi a z pouhé skutečnosti, že se navrhovatel chybně domníval, že je stanovený počet jednotek závaznou zadávací podmínkou, která se v nezměněné podobě promítne ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku, nelze vyvozovat žádné závěry směrem k informovanosti zbylých potenciálních dodavatelů.
46. Tuto námitku nezákonnosti navýšení počtu jednotek tedy neshledávám opodstatněnou.
K tvrzené neurčitosti předmětu plnění dílčí zakázky
47. Následující námitka navrhovatele se vztahuje k tvrzenému nesprávnému a nedostatečnému posouzení neurčitosti rozsahu předmětu plnění dílčí zakázky v napadeném rozhodnutí.
48. Úvodem se budu věnovat ustanovením 7. 1 a 7. 2 rámcové dohody a jejich vlivu na neurčitost rozsahu plnění předmětné dílčí veřejné zakázky. Dle těchto ustanovení je dodavatel povinen nejprve předložit návrh přístupu k testování jednotlivých funkčních oblastí ICIS, rozsah a počet jednotlivých testovacích scénářů a návrh celkové Metodiky testování zadavateli ve formě návrhu k posouzení a připomínce. Zadavatel je pak oprávněn ve lhůtě stanovené na základě dohody s dodavatelem písemně mu předložit své připomínky k návrhu. V takovém případě je dodavatel povinen upravit příslušný návrh v souladu s připomínkami zadavatele.

49. Proti výše uvedeným smluvním ujednáním navrhovatel nikterak nebrojil v zadávacím řízení, na jehož základě byla uzavřena rámcová dohoda. V souladu s bodem 2 části IV dílčí smlouvy se pak veškeré podmínky plnění neupravené dílčí smlouvou řídí rámcovou dohodou a uvedená ustanovení tak nabyla platnosti také pro smlouvu na dílčí veřejnou zakázku. S ohledem na charakter těchto ustanovení přitom nemohl navrhovatel nikterak oprávněně očekávat, že tato ustanovení budou v dílčí předmětné zakázce blíže rozvedena či pozměněna a měl proti nim brojit právě v zadávacím řízení, na jehož základě byla uzavřena rámcová dohoda.
50. Zadavatel se prostřednictvím výše uvedených smluvních ujednání snaží co nejvhodnějším způsobem naplnit své potřeby a zajistit si k tomu dostatečně výhodné podmínky, přičemž ani užití smluvní nástroje se nejeví zjevně excesivními. Pokud by zadavatel nepřiměřeným způsobem zatěžoval dodavatele změnami rozsahu plnění např. opakovanými požadavky na přepracování, nelíšila by se tato situace od jakéhokoli jiného sporu o porušení práv a povinností ze soukromoprávního závazkového vztahu, a to včetně dostupných prostředků nápravy, kterými by se mohl navrhovatel tvrzenému zneužití práva bránit. Takováto situace však v žádném případě nelze presumovat. Není přitom úkolem Úřadu posuzovat stupeň vhodnosti či určitosti způsobu stanovení předmětu veřejné zakázky a jejích částí, ani smluvních podmínek veřejné zakázky pokud se tyto nedostanou do přímého rozporu se zásadami uvedenými v § 6 zákona.
51. Vlastním posouzením zákonnosti těchto smluvních ustanovení jsem dospěl k závěru, že nejsou excesivně nastaveny, jelikož se v souladu se závěry Krajského soudu v Brně učiněné v jeho rozhodnutí ze dne 3. 1. 2019 č. j. 62 Af 76/2018-226 jedná o zcela běžná smluvní ujednání zakotvující kontrolní mechanismus, jehož prostřednictvím zadavatel naplňuje svůj zájem mít možnost ovlivnit výslednou podobu plnění již ve fázi jeho návrhu, pro co nejlepší zajištění svých potřeb. Nevymyká se nikterak prostředkům běžné smluvní kontraktace a nelze presumovat, že v prostřednictvím těchto smluvních ujednání bude měněn rozsah předmětu plnění. Jako takový tedy nepůsobí eliminačně v důsledku své zjevné nepřiměřenosti, netransparentnosti či diskriminačnosti a nevede ve svém důsledku k popření smyslu úpravy zákona o veřejných zakázkách. Rozsah předmětu plnění je vymezen přesným popisem požadavků na 13 stranách přílohy č. 2 dílčí smlouvy a počtem jednotek (člověkohodin), a tím je i stanovena pracnost veřejné zakázky. O nezákonnosti těchto smluvních ujednání přitom nikterak nevypovídá ani skutečnost, že oprávnění zadavatele jimi stanovená ve spojení s absencí některých podrobných parametrů plnění navrhovateli nevyhovují a nedokáže vyhodnotit veškerá rizika spojená s plněním veřejné zakázky, a tato reflektovat v nabídkové ceně při sestavení nabídky.
52. Navrhovatel dále namítá neurčitost předmětu plnění ve vztahu ke specifikům poskytování služeb v oboru IT, resp. testování. K tomuto shrnuji, že pokud je smlouvou na veřejnou zakázku poptáváno plnění představující nejen samotné testování, ale také přípravu tohoto testování a jeho softwarového řešení, nelze skutečnost, že zadavatel neurčil do nejmenších podrobností parametry daného testování posoudit jako porušení zákona. Znalost požadavků na důkladné otestování systému lze považovat za součást know-how, které si zadavatel chce za úplaty pořídit od dodavatele, jelikož zadavatel nemusí disponovat dostatečným zázemím (personálem) pro úplné stanovení všech požadavků testování. Pokud přitom zadavatel nemá specifické požadavky k počtu testovacích scénářů a na přípravu testování, jak upozorňuje

navrhovatel, je na navrhovateli, aby připravil počet scénářů přiměřený účelu a rozsahu veřejné zakázky.

53. Navrhovatel navíc ve svém návrhu ze dne 7. 9. 2018 ani v námitkách ze dne 21. 8. 2018 nijak netvrdil neurčitost vymezení rozsahu plnění veřejné zakázky ve vztahu k absenci důležitých parametrů specifických pro veřejné zakázky na testování či IT služeb. Navrhovatel tvrzenou neurčitost rozsahu předmětu plnění navazoval převážně na výše rozebíranou změnu počtu jednotek (člověkohodin) jakožto ukazatele pracnosti, přičemž namítal, že k této změně došlo bez dostatečně podrobného vysvětlení a navázání popisu předmětu plnění a jeho rozsahu na určitý počet jednotek. Dále pak namítal neurčitost vycházející z ustanovení 7. 1 a 7. 2 rámcové dohody (k tomu viz výše). Argumenty vztahující se ke specifikům poskytování služeb v IT, resp. testování a absenci klíčových parametrů tak navrhovatel předkládá ve vztahu k namítané neurčitosti zadávací dokumentace poprvé. Na této skutečnosti ničeho nemění fakt, že navrhovatel ve svém návrhu odkázal na dokument obsahující tato tvrzení, jelikož se jednalo o jeho předchozí návrh učiněný v jiném zadávacím řízení a navrhovatel tak učinil výlučně pro podporu své argumentace, že jeho kroky vůči zadavateli nejsou účelové (skutečnost, kterou Úřad v napadeném rozhodnutí označil správně za nepodstatnou a dále se jí nezabýval). Úřad pak v žádném případě nemohl z tohoto dokumentu převzít veškerou argumentaci vztahující se k jinému zadávacímu řízení, pokud k tomuto účelu odkaz učiněný navrhovatelem neměl dle návrhu sloužit a tento záměr z něj nelze nikterak vyčíst.
54. Především pak musím podotknout, že v souladu s § 251 odst. 4 není v rámci svého návrhu navrhovatel oprávněn rozšiřovat svoji argumentaci nad rámec tvrzení uvedených v námitkách. Právě zde přitom měl navrhovatel uvést své konkrétní námitky k chybějícím parametrům (např. počet testovacích scénářů) a tyto odůvodnit za účelem co nejrychlejší nápravy tvrzeného pochybení zadavatele. Navrhovatel ovšem nejasnost rozsahu plnění dílčí veřejné zakázky v námitkách opírá shodně jako v návrhu o zcela jiné skutečnosti a zadavateli vyčítá, že určil rozsah plnění v dílčí veřejné zakázce příliš podobně jako v rámcové zakázce za současného navýšení počtu jednotek (člověkohodin), bez odůvodnění a navázání této změny k věcnému vymezení předmětu plnění. Dále poukazuje na bod 7. 1 rámcové dohody v souvislosti s možností zadavatele měnit výslednou podobu předmětu plnění v průběhu jejího plnění. Zadavateli tak nebyla vytýkána neurčitost v důsledku absence konkrétních parametrů, ačkoli jsou námitky primární způsob, jak mohl navrhovatel této nápravy dosáhnout. Úřad tedy nikterak nepochybil, pokud nepřihlédl k argumentům navrhovatele vztahující se k specifikům plnění dílčí zakázky ve vztahu k testování. Námitka netransparentnosti s ohledem na chybějící parametry nutné pro zadání zakázky na služby v IT představuje nové skutečnosti, které navrhovatel tvrdí nad rámec skutečností tvrzených ve svých námitkách ze dne 21. 8. 2018.
55. Je pravdou, že zadávací dokumentace musí vymezit podrobnosti předmětu veřejné zakázky nezbytné k tomu, aby dodavatelé mohli zpracovat své nabídky. Takovými podrobnostmi jsou však myšleny údaje, bez nichž by bylo nejasné jaké plnění a jakého rozsahu zadavatel požaduje. Zadavatel v daném případě uvedl předpokládanou pracnost (v hodinách), a detailně specifikoval své požadavky na daný systém na 13 stranách přílohy č. 2 dílčí smlouvy. Absolutní neurčitost rozsahu předmětu plnění objektivně znemožňující sestavení nabídky v průběhu zadávacího řízení je přitom tvrzena jediným účastníkem rámcové dohody. Lze přitom vyvodit, že parametry plnění neurčené dílčí smlouvou (jako je počet testovacích

scénářů), měly být zvoleny dodavatelem přiměřeně s ohledem na rozsah veřejné zakázky (daný počtem hodin a požadavky zadavatele) a jejího účelu. Tuto skutečnost přitom nelze v žádném případě označit za přenos odpovědnosti za úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. V opačném případě by totiž bylo nezbytné, aby zadavatel již v teoretické rovině vymyslel a komplexně navrhnul takové řešení, které naplní co nejlépe jeho potřeby a toto řešení co nejpodrobněji popsal dodavateli. Tato praxe je však s ohledem na plnění předmětné dílčí veřejné zakázky, zakázek v oboru IT, ale také v dalších oborech nereálná.

56. Vymezení předmětu plnění dílčí veřejné zakázky i rámcové dohody (viz čl. II. rámcové dohody) se tedy nejeví jako absolutně neurčité, jak tvrdí navrhovatel, a to i bez zohlednění skutečností vyplývajících z navrhovatelovy žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace/výzvy k podání nabídek navrhovatele odeslané zadavateli dne 17. 8. 2018, které byly v odůvodnění napadeného rozhodnutí zohledněny Úřadem. Znovu tedy opakuji, že předmětem posouzení Úřadu nebyla vhodnost, kvalita či podrobnost popisu rozsahu plnění a jeho požadavků, ale zda způsob, kterým je tento stanoven porušuje zákon či ne. Přitom i pouhá skutečnost, že navrhovatel je jediným účastníkem zadávacího řízení, který tvrdí absolutní a objektivní nemožnost sestavení nabídky, je v přímém rozporu s jeho tvrzením. Výchozí pozice dodavatelů byla stejná, všichni dodavatelé disponovali shodnou informací ohledně předmětu plnění veřejné zakázky a jeho rozsahu, a přesto byli jiní dodavatelé schopni sestavit a podat nabídku.
57. V důsledku výše uvedeného konstatuji, že se neztotožňuji se zadavatelovou námitkou, dle které je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V napadeném rozhodnutí jsou zřetelně označeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se Úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a jsou zde také vypořádány návrhy a námítky účastníků. Je z něj tedy dostatečně patrné o čem, jak a z jakých důvodů Úřad rozhodl, přičemž u všech argumentů navrhovatele, které navrhovatel považuje za nevypořádané (např. závaznost rámcové dohody s ohledem na rozsah jednotek), je z odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela jasné, jak se k nim Úřad staví, a proč je považuje za chybné.
58. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, které jeho vydání předcházelo, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, že se zadavatel nedopustil porušení zákona. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Napadené rozhodnutí je tedy zákonné a věcně správné.

VI. Závěr

59. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu zadavatele.
60. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. MT Legal s. r. o., advokátní kancelář, Jakubská 121/1, 602 00 Brno
2. KOMIX s. r. o., Drtinova 467/2a, 150 00 Praha 5

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zpráv